

1908-12-30

AFSENDER

Niels Skovgaard

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Hans Nicolai Holten

Susette Holten

Arkivplacering:

Mappe 44 nr. 26

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

30. 12. 08

Herr Jochim!

Det sidste brev fra Cath. er jeg meget glad for. Men har altid, fra helt ung, af været de^s tilbøjeligheden over for os, altid ligesom haft en skæl at krybe ind i, så det, at hun hulede sig op, er helt dejligt. Jeg nænner næsten ikke at brænde det brev, men hun forlanger det jo. Ellers forander det ikke noget i mit standpunkt, men smitter hendes Tro på N. mig lidt, så jeg ikke ser så sort på fremtiden som før. Trods hendes forbud, har jeg ikke helt kunnet afholde mig fra at svare hende. Jeg begynder med at fortælle hende om hvor glad jeg blev for brevet, og mener, at mit brev fortæller mig uoverbevisende hende om at det ikke er hende vi har mistillid til, og at når hun har Tro på det, så kommer det netop af, at vi aldrig vil have nænt at sige hende

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

var mening om N. hvorfor det er rimeligt
nok, at hun har troet, at den mistillid,
som hun har maekt, og forfaldt på hendes
og at jeg derfor er glad for at jeg skrev
det blev forledet, hvor ondt jeg end har
af hendes for det. Dette er hvad Du
betænke at hendes af begrundelse, men
dvs. det skinner jeg således

"Tro mig, at jeg synes, at det var meget
af det aller dejligste som jeg kunde opleve,
at se at Din opfattelse af N. som hun nu
er, er rigtig, deri indbefattet, at det bliver
varigt med hende, og Det sidste blev her lige
som følt hvilket derom mere lægger hos mig,
men når Du tænker Dig om, om Du vist
kanne indse, at efter alt hvad der er forefaldet,
hvis en anden læst fra hende den ~~tro~~ Tro på
hendes, som Du har, og at vi må regne med et
tilbagefald og handle derved. Og jeg synes,
at Du også må kunne forstå, at de det er

det, at de på hende, som har sagt hende, at de
er det ubegrebte for at byde hende den fristelse, at
komme til en større ungdoms helt uden noget
begreb. Ja jeg beskriver hende ikke, at Du forstår
ke det. At Du dog ikke bliver angst, ved at
tænke Dig hende igen i de forhold, som er det store en
fare for hende. At det, som Du, hvis Du de vil
har ret i Dit syn, har følt brydes og med
Lyde og forholdenes hjælp, kunde jo fælde
sammen igen, når forholdene så hurtigt blev
forandret. Hare op til dog ikke det derintil
et øjeblik. Ja jeg datter ^{det} ikke Dit bryde
syn på hende, Din evne til at høre, mig
det er i virkelig hende en dejlig ejendommelighed,
men man kan og må sammen med det
bedste høre, regne med den umulighed,
at det kan glæde, og det er derfor jeg
finder, at Du ikke prøver ret nok på.
Hvornår mener jeg netop hende kan
habe en jordiske Ting." La

skriver jeg om det hun siger, at vi vilde tænke
det rigtigst, om hun var løbet fra sin pligt.
Vi var jo enige med hende i, at hun skulde
rejse til Amerika.

Ja dette er hvad Du behøver. Du ser,
at jeg fremdeles forråder, at jeg siger om-
des.

Vi var en smule opadvartet i år med
Vinnings et godt stykke op ad dalen, men
den næstankende to dage bjergtur, er opgjort
på grund af den megen sne der nu
er. Alt er hvidt og det er frost og mest
sol. Om aftenen måneskin.

Broder
Nils.